

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Lieve Victor

tegen

Het Laatste Nieuws

Met een mail van 9 november 2015 dient mevrouw Lieve Victor een klacht in tegen Het Laatste Nieuws. Aanleiding is een artikel van 30 oktober 2015 onder de titel ‘Hele dorp rouwt om meisje dat altijd zwaaide. Epepegem steunt ouders en grote broer van verongelukte Merel (12)’. Geert Van Hecke, stafmedewerker journalistieke deontologie bij De Persgroep, antwoordt met een brief van 1 februari 2016, waarop Lieve Victor repliceert met een brief van 4 maart 2016.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 6 april 2016. Lieve Victor woonde de hoorzitting bij samen met afgevaardigd bestuurder Koen Van Wonterghem van de VZW Ouders van Verongelukte Kinderen. Ook Geert Van Hecke was aanwezig, samen met journalist Steven Swinnen.

DE FEITEN

Het artikel brengt reacties van bewoners van Epepegem, na een ongeval waarbij een meisje van twaalf om het leven kwam en de bestuurder vluchtmisdrijf pleegde. Klaagster verloor zelf een zoon bij een verkeersongeval en ging op bezoek bij de familie van het meisje. Het artikel beschrijft hoe ze met fruit aanbelde bij de familie en citeert haar, waarbij ze vertelt hoe ze zich kan inbeelden wat de familie meemaakt. Het artikel schrijft dat ze fruit meebrengt “omdat ze weet dat mensen die zo’n drama meemaken amper meer dan fruit door hun keel krijgen”.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klaagster zegt dat het artikel fouten bevat, dat de journalist zich onvoldoende kenbaar heeft gemaakt en dat de krant, ondanks haar weigering, een foto van haar heeft gepubliceerd.

Klaagster vraagt zich af waar de journalist het vandaan haalt dat ze fruit bij had voor de familie, terwijl het om een kaars ging. Ze tilt zwaar aan die fout, te meer omdat de journalist haar de woorden in de mond legt als zouden mensen die zo’n drama meemaken amper meer dan fruit door hun keel krijgen.

De krant schrijft ook dat klaagster haar zoon in gelijkaardige omstandigheden om het leven kwam, maar dat klopt niet. Bij dat ongeval was er geen sprake van vluchtmisdrijf.

De journalist heeft zich volgens klaagster aanvankelijk niet als dusdanig kenbaar gemaakt en heeft niet gezegd dat hij werkte voor Het Laatste Nieuws. Hij sprak klaagster aan en pas na enkele vragen had ze door dat het om een journalist ging. Klaagster heeft uit beleefdheid geantwoord, maar tegelijk gezegd dat ze niet in de krant wou, zeker niet met foto. Het is niet omdat ze eerder interviews gaf over het ongeval van haar zoon, dat ze ook nu automatisch instemde. Klaagster erkent echter wel dat ze correct geciteerd wordt en heeft achteraf geen

bezwaar tegen de citaten, behalve over het feit dat de familie bij haar in de apotheek komt. Dat moet de journalist elders gehoord hebben.

Klaagster neemt het niet dat de redactie geen rekening heeft gehouden met haar weigering om met een foto in de krant te komen. Op de vraag of de fotograaf een foto mocht nemen van haar en haar wagen, met een sticker ter herdenking van haar zoon, antwoordde ze dat ze niet wou poseren en dat ze geen foto in de krant wou. Het ging niet om mij maar om de familie van het meisje, zegt klaagster. Ze is dan ook boos dat de krant een archieffoto publiceerde, die werd gemaakt naar aanleiding van een interview over het ongeval van haar zoon. Klaagster wijst erop dat ze geen publiek persoon is en dat haar bezoek aan de familie louter privé was.

Klaagster vindt het ten slotte irrelevant dat de krant schrijft dat ze apotheker is. Dat doet niet ter zake en de krant hoeft niet te schrijven wie er wel of geen klant is.

Het Laatste Nieuws geeft toe dat de passage over het fruit fout is. De journalist zegt dat hij klaagster van op twintig meter afstand zag aanbellen bij de familie en dat hij dacht dat ze fruit bij had. Dat klopte niet en de attentie van klaagster hoorde tot het privé-karakter van het bezoek, we hadden het beter niet vermeld, zegt de krant. De journalist en de krant verontschuldigen zich hiervoor.

Waar de journalist schrijft over de gelijkaardige omstandigheden waarin klaagster haar zoon verloor, gaat het over het verlies van een kind door een verkeersongeval niet over het vluchtmisdrijf, zegt de krant.

De journalist zegt dat hij klaagster aangesproken heeft na haar bezoek aan de familie. Op zijn verzoek of hij enkele vragen mocht stellen heeft ze positief gereageerd. Klaagster begreep volgens de journalist wel degelijk dat hij van de pers was, ook al maakte hij zich niet expliciet bekend als journalist van Het Laatste Nieuws. De krant verwijst ook naar de ervaring van klaagster met de media, die eerder verschillende interviews gaf naar aanleiding van het ongeval van haar zoon. Ze moet geweten hebben dat de journalist een artikel zou schrijven en heeft niette kennen gegeven dat het gesprek niet in de krant mocht komen.

De journalist erkent dat klaagster niet wilde dat zijn fotograaf een foto van haar nam en spreekt ook niet tegen dat ze gevraagd heeft om helemaal geen foto te publiceren. Maar hij heeft die vraag niet doorgegeven aan de eindredactie omdat ze volgens hem 'niet pertinent' was, waarop de eindredactie een foto uit het archief genomen heeft. De krant erkent de communicatiefout, maar vindt de publicatie van de foto toch gerechtvaardigd. Haar eerdere interviews over het ongeval van haar zoon en haar publieke pleidooien voor meer verkeersveiligheid geven het bezoek van klaagster aan de familie een publiek karakter, zegt de krant. Daarom is de publicatie van de archieffoto in eenzelfde maatschappelijke context relevant en geen inbreuk op de privacy.

Ten slotte heeft klaagster volgens de journalist gezegd dat ze de familie kende van in de apotheek en heeft ze niet gevraagd om niet te vermelden dat ze apotheker is. De krant ziet geen reden waarom dat niet vermeld zou mogen worden.

BESLISSING

De passage over de attentie met het fruit is fout. De journalist heeft die informatie niet gecheckt, hoewel hij er in het gesprek met de klaagster alle gelegenheid toe had, en bovendien schrijft hij klaagster er een intentie over toe die ze nooit heeft geuit en die er niet was. Dat

gaat in tegen artikel 1 en 2 van de code: *'De journalist bericht waarheidsgetrouw. (...) Hij checkt de waarachtigheid van de informatie.'*

De journalist heeft bij aanvang van het gesprek zichzelf en zijn bedoeling onvoldoende bekendgemaakt en niet duidelijk gemaakt voor welke krant hij schreef, terwijl artikel 17 bepaalt dat een journalist *'zichzelf en het doel van zijn optreden bekendmaakt bij het vergaren van informatie'*. Dat klaagster eerder in andere omstandigheden al enkele interviews gaf, wat de journalist op het moment van de ontmoeting overigens niet wist, doet daar niets aan af.

De krant kan niet aantonen dat het maatschappelijk belang om een foto van klaagster te publiceren zwaarder woog dan haar uitdrukkelijke vraag om dat niet te doen, te meer omdat de journalist klaagster ontmoette bij een privébezoek aan de familie. Daarom was het aangewezen om met haar wens rekening te houden, zoals bepaald in artikel 24: *'De journalist houdt rekening met de rechten van eenieder die in de berichtgeving voorkomt. Hij weegt die rechten af tegenover het maatschappelijk belang van de informatie.'*

De Raad ziet echter geen bezwaren in de vermelding van het beroep van klaagster. In vorige persartikels naar aanleiding van het verlies van haar zoon is deze hoedanigheid trouwens ook vermeld. Over de vraag wie gezegd heeft dat de familie klant is bij klaagster, lopen de versies van partijen uiteen en kan de Raad zich niet uitspreken.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 12 mei 2016